

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 12ης Ιουλίου 2002 *

Στην υπόθεση T-163/02 R,

Montan Gesellschaft Voss mbH Stahlhandel, με έδρα το Planegg (Γερμανία),

Jepsen Stahl GmbH, με έδρα το Nittendorf (Γερμανία),

LNS — Lothar Niemeyer Stahlhandel GmbH & Co. KG, με έδρα το Essen (Γερμανία),

Metal Traders Stahlhandel GmbH, με έδρα το Düsseldorf (Γερμανία),

εκπροσωπούμενες από τον K. Friedrich, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

αιτούσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους J. Forman και R. Raith, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

που έχει ως αντικείμενο αίτημα, αφενός, αναστολής εκτελέσεως του κανονισμού (ΕΚ) 560/2002 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 2002, για την επιβολή προσωρινών μέτρων διασφάλισης κατά των εισαγωγών ορισμένων προϊόντων χάλυβα (ΕΕ L 85, σ. 1), και, αφετέρου, χορηγήσεως άλλων προσωρινών μέτρων που κρίνονται αναγκαία,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο

- ¹ Το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) 3285/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, για το κοινό καθεστώς εισαγωγών και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 518/94 (ΕΕ L 349, σ. 53), ορίζει τα εξής:

«1. Οι διατάξεις του παρόντος τίτλου δεν εμποδίζουν τη λήψη, ανά πάσα στιγμή, μέτρων επιτήρησης σύμφωνα με τα άρθρα 11 έως 15 ή προσωρινών μέτρων δια-

σφάλισης σύμφωνα με τα άρθρα 16, 17 και 18. Τα προσωρινά μέτρα διασφάλισης λαμβάνονται:

- όταν κρίσιμες συνθήκες, υπό τις οποίες κάθε καθυστέρηση θα δημιουργούσε δυσχερώς επανορθώσιμη ζημία, καθιστούν αναγκαία την άμεση λήψη μέτρου και
- όταν καταρχάς διαπιστώνεται ότι υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σύμφωνα με τα οποία αύξηση των εισαγωγών έχει προκαλέσει ή υπάρχει κίνδυνος να προκαλέσει σοβαρή ζημία.

2. Η διάρκεια ισχύος τέτοιων μέτρων δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις 200 ημέρες.

[...]

4. Η Επιτροπή προβαίνει αμέσως στη δέουσα έρευνα.

5. Αν αποδειχθεί ότι τα προσωρινά μέτρα διασφάλισης καταργούνται λόγω μη ύπαρξης σοβαρής ζημίας ή κινδύνου σοβαρής ζημίας, οι δασμοί που έχουν εισπραχθεί κατ' εφαρμογή των εν λόγω μέτρων επιστρέφονται αυτεπαγγέλτως το ταχύτερο. Εφαρμόζεται η διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 235 και επόμενα του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα.»

- 2 Στις 27 Μαρτίου 2002, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 560/2002, για την επιβολή προσωρινών μέτρων διασφάλισης κατά των εισαγωγών ορισμένων προϊόντων χάλυβα (ΕΕ L 85, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός).
- 3 Κατά την αιτιολογική σκέψη 18 του προσβαλλομένου κανονισμού:

«Σύμφωνα με προκαταρκτικό συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή, αποδεικνύεται σαφώς ότι, για δεκαπέντε από τα υπό εξέταση προϊόντα [χάλυβα], πρόσφατα αυξήθηκαν απότομα, αιφνίδια και σημαντικά οι εισαγωγές. Πρόκειται για τα ακόλουθα προϊόντα: μη κραματοποιημένοι ρόλοι θερμής έλασης, μη κραματοποιημένα φύλλα θερμής έλασης, μη κραματοποιημένες ταινίες μικρού πλάτους θερμής έλασης, πλατέα προϊόντα θερμής έλασης, φύλλα ψυχρής έλασης, φύλλα για ηλεκτρικές εφαρμογές (άλλα από GOES), φύλλα με μεταλλική επικάλυψη, φύλλα με οργανική επικάλυψη, προϊόντα λευκοσιδήρου, λαμαρίνες quarto, μεγάλα πλατέα, μη κραματοποιημένοι ράβδοι εμπορίου και ελαφρείς μορφοχάλυβες, ράβδοι οπλισμού σκυροδέματος, ράβδοι από ανοξείδωτο χάλυβα και ελαφρείς μορφοχάλυβες, χονδρόσυρμα από ανοξείδωτο χάλυβα, εξαρτήματα (609,6 mm) και συζευκτήρες (άλλοι από ανοξείδωτο χάλυβα).»

- 4 Η αιτιολογική σκέψη 36 του προσβαλλομένου κανονισμού διευκρινίζει τα ακόλουθα:

«Με βάση προκαταρκτική ανάλυση, η Επιτροπή κατέληξε σε προσωρινό συμπέρασμα σύμφωνα με το οποίο, όσον αφορά κάθε ένα από τα δεκαπέντε υπό εξέταση προϊόντα, ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής απειλείται με σημαντική, σαφώς επικείμενη, επιδείνωση της θέσης του συνολικά. Προβλέπεται ότι η πραγματική σοβαρή ζημία θα σημειωθεί ακόμη ταχύτερα τόσο ως αποτέλεσμα της αναγγελίας μέτρων εκ μέρους των ΗΠΑ στις 5 Μαρτίου 2002, όσο και των μέτρων που ήδη τέθηκαν σε ισχύ».

5 Υπό τον τίτλο «Προσωρινά μέτρα — μορφή και επίπεδο», οι αιτιολογικές σκέψεις 65 και 66 ορίζουν τα εξής:

«(65) Λαμβάνοντας προσωρινά μέτρα διασφάλισης, η Επιτροπή επιδιώκει να προλάβει την πρόκληση σοβαρής ζημίας και βλάβης δύσκολης να αποκατασταθεί, στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής, που θα προκληθεί από την εκτροπή του εμπορίου, ενώ παράλληλα να διατηρήσει, στο βαθμό του δυνατού, τον ανοιχτό χαρακτήρα της κοινοτικής αγοράς και τη ροή των εισαγωγών στα σημερινά τους ιστορικά υψηλά επίπεδα.

(66) Σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις της Κοινότητας, τα προσωρινά μέτρα πρέπει να λάβουν τη μορφή δασμολογικών μέτρων για κάθε ένα από τα δεκαπέντε υπό εξέταση προϊόντα. Για να διατηρηθούν οι ροές των εισαγωγών στην Κοινότητα στα σημερινά ιστορικά υψηλά επίπεδά τους, πρέπει να λάβουν τη μορφή δασμολογικών ποσοτώσεων, καθ' υπέρβαση των οποίων θα απαιτείται η καταβολή συμπληρωματικού δασμού. Για να εξασφαλιστεί η πρόσβαση στην κοινοτική αγορά όλων των παραδοσιακών προμηθευτών, οι δασμολογικές αυτές ποσοτώσεις πρέπει να βασίζονται στο μέσο όρο του ετήσιου επιπέδου των εισαγωγών που πραγματοποιήθηκαν τα έτη 1999, 2000 και 2001, συν ένα επιπλέον 10 %. Δεδομένου ότι οι δασμολογικές ποσοτώσεις θα ισχύσουν για έξι μήνες, πρέπει να καθοριστούν στο επίπεδο του ημίσεος του προαναφερθέντος ετήσιου ποσού».

6 Κατά το άρθρο 1 του προσβαλλομένου κανονισμού:

«1. Ανοίγει δασμολογική ποσόστωση για τις εισαγωγές στην Κοινότητα καθενός εκ των 15 υπό εξέταση προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα 3 (οριζόμενα σε σχέση με τον αντίστοιχο κωδικό ΣΟ) από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού μέχρι την ημέρα που προηγείται της αντίστοιχης ημερομηνίας του έκτου μήνα που έπεται.

2. Εξακολουθούν να ισχύουν ο συμβατικός συντελεστής δασμού που προβλέπεται για τα προϊόντα αυτά στον κανονισμό (ΕΚ) 2658/97, ή οποιοσδήποτε άλλος προτιμησιακός συντελεστής δασμού.

3. Οι εισαγωγές των προϊόντων αυτών, καθ' υπέρβαση των όγκων της αντίστοιχης δασμολογικής ποσοστώσης που αναγράφεται στο παράρτημα 3, ή χωρίς να έχει ζητηθεί η υπαγωγή σε προτιμησιακό καθεστώς, υπόκεινται σε συμπληρωματικό δασμό με συντελεστή που καθορίζεται στο παράρτημα 3 για το εκάστοτε προϊόν. Ο εν λόγω συμπληρωματικός δασμός εφαρμόζεται επί της δασμολογητέας αξίας του εισαγόμενου προϊόντος.

[...]

- 7 Το άρθρο 3 ορίζει ότι «[η] διαχείριση των δασμολογικών ποσοστώσεων γίνεται από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη σύμφωνα με το σύστημα διαχείρισης των δασμολογικών ποσοστώσεων που προβλέπεται στα άρθρα 308α, 308β και 308γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) 993/2001».
- 8 Το άρθρο 308α του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1427/97 (ΕΕ L 196, σ. 31), ορίζει τα εξής:

«1. Εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετικά, όταν οι δασμολογικές ποσοστώσεις ανοίγονται βάσει κοινοτικής διάταξης, η διαχείριση των ποσοστώσεων αυτών θα πραγματοποιείται σύμφωνα με την χρονολογική σειρά των ημερομηνιών παραλαβής των διασαφήσεων για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία.

2. Όταν μία διασάφηση για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία περιέχει και παραδεκτή αίτηση του διασαφητή για ανάληψη ποσότητας από δασμολογική ποσόστωση, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος αφαιρεί από την ποσόστωση, μέσω της Επιτροπής, την αντίστοιχη ποσότητα.

3. Τα κράτη μέλη δεν υποβάλλουν αίτηση για ανάληψη ποσόστωσης εφόσον δεν πληρούνται οι όροι του άρθρου 256, παραγράφου 2 και 3.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 8, οι κατανομές χορηγούνται από την Επιτροπή ανάλογα με την ημερομηνία παραλαβής της αντίστοιχης διασάφησης για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία και στο βαθμό που το υπόλοιπο της συγκεκριμένης δασμολογικής ποσόστωσης το επιτρέπει. Η προτεραιότητα καθορίζεται σύμφωνα με τη χρονολογική σειρά των ημερομηνιών αυτών.

5. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή χωρίς καθυστέρηση όλες τις παραδεκτές αιτήσεις για ανάληψη. Οι κοινοποιήσεις αυτές περιλαμβάνουν την ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 4 και την ακριβή ποσότητα που εφαρμόζεται στη σχετική τελωνειακή διασάφηση.

6. Για τους σκοπούς των παραγράφων 4 και 5, η Επιτροπή καθορίζει αύξοντες αριθμούς όταν αυτοί δεν προβλέπονται από την κοινοτική διάταξη για το άνοιγμα της δασμολογικής ποσόστωσης.

7. Αν οι ποσότητες που ζητούνται για ανάληψη από μία δασμολογική ποσόστωση είναι μεγαλύτερες από το διαθέσιμο υπόλοιπο, η κατανομή της ποσότητας γίνεται κατ' αναλογία των ζητούμενων ποσοτήτων.

[...]

9. Όταν ανοίγει μια νέα δασμολογική ποσόστωση, οι αναλήψεις χορηγούνται από την Επιτροπή πριν την ενδέκατη ημέρα μετά την ημερομηνία δημοσίευσης της διάταξης βάσει της οποίας δημιουργήθηκε η συγκεκριμένη δασμολογική ποσόστωση.

10. Τα κράτη μέλη επιστρέφουν αμέσως στην Επιτροπή το μέρος της ανάληψης που δεν χρησιμοποιούν. Ωστόσο, όταν ανακαλύπτεται εσφαλμένη ανάληψη που αντιπροσωπεύει τελωνειακή οφειλή 10 ECU ή χαμηλότερη, και η ανάληψη αυτή ανακαλύπτεται μετά τον πρώτο μήνα που έπεται του τέλους της περιόδου ισχύος της συγκεκριμένης δασμολογικής ποσόστωσης, τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να προβούν σε επιστροφή.

11. Εάν οι τελωνειακές αρχές ακυρώσουν διασάφηση για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία, όσον αφορά εμπορεύματα που αποτελούν το αντικείμενο αίτησης για ανάληψη ποσότητας δασμολογικής ποσόστωσης, ακυρώνεται η συνολική αίτηση για τα εμπορεύματα αυτά. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη επιστρέφουν αμέσως στην Επιτροπή την ποσότητα που αναλήφθηκε, για τα συγκεκριμένα εμπορεύματα, από τη δασμολογική ποσόστωση.

[...]»

- 9 Στις 3 Ιουνίου 2002, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 950/2002, για την τροποποίηση του προσβαλλομένου κανονισμού (ΕΕ L 145, σ. 12). Κατά την αιτιολογική σκέψη 2 του εν λόγω κανονισμού:

«[...] Εάν ληφθεί υπόψη η ανάγκη επιδίωξης ανεμπόδιστης πρόσβασης στο ευεργέτημα των δασμολογικών ποσοτώσεων και ταυτόχρονα η ανάγκη εξασφάλισης της καταβολής των τελωνειακών οφειλών που συνεπάγεται η εξάντληση των δασμο-

λογικών ποσοστώσεων, η Επιτροπή θεωρεί σκόπιμη τη απαλλαγή των τελωνειακών αρχών από την υποχρέωση να ζητούν τη σύσταση ασφάλειας για τα εν λόγω προϊόντα μέχρις ότου χρησιμοποιηθεί το 75 % του αρχικού όγκου των σχετικών δασμολογικών ποσοστώσεων.

- 10 Το άρθρο 3 του προσβαλλομένου κανονισμού, κατά συνέπεια, τροποποιήθηκε.

Διαδικασία

- 11 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 27 Μαΐου 2002 οι αιτούσες άσκησαν προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση του προσβαλλομένου κανονισμού και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας που αυτές υπέστησαν εκ της εκδόσεως του ανωτέρω κανονισμού.
- 12 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Μαΐου 2002, οι αιτούσες υπέβαλαν αίτηση ασφαλιστικών μέτρων συνισταμένων, αφενός, στην αναστολή εκτελέσεως του προσβαλλομένου κανονισμού και, αφετέρου, στη χορήγηση άλλων προσωρινών μέτρων που θα εκρίνοντο αναγκαία.
- 13 Στις 19 Ιουνίου 2002, η Επιτροπή υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της παρούσας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

- 14 Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων, λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία της δικογραφίας, κρίνει ότι διαθέτει όλα τα αναγκαία στοιχεία για να αποφανθεί επί της παρούσας αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων, χωρίς να χρειάζεται προηγουμένως να ακούσει τις προφορικές εξηγήσεις των διαδίκων.

Σκεπτικό

- 15 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ και του άρθρου 4 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 144, σ. 21), το Πρωτοδικείο μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή της εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή να διατάξει τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.
- 16 Το άρθρο 104, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει ότι η αίτηση αναστολής εκτελέσεως μιας πράξεως είναι παραδεκτή μόνον αν ο αιτών προσέβαλε τη συγκεκριμένη πράξη με προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου. Η διάταξη αυτή δεν αποτελεί απλό τύπο, αλλά προϋποθέτει ότι η επί της ουσίας προσφυγή, προς την οποία συναρτάται η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, μπορεί πράγματι να εξεταστεί από το Πρωτοδικείο.
- 17 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι οι αιτήσεις χορηγήσεως προσωρινών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επειγόν της υποθέσεως καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως (*fumus boni juris*), τη χορήγηση του αιτούμενου προσωρινού μέτρου. Οι όροι αυτοί είναι σωρευτικοί, οπότε η αίτηση αναστολής εκτελέσεως πρέπει να απορριφθεί όταν δεν πληρούται ένας από αυτούς [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P(R), SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4971, σκέψη 30]. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων προβαίνει επίσης, ενδεχομένως,

στη στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 1999, C-107/99 R, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-4011, σκέψη 59).

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 18 Οι αιτούσες ισχυρίζονται ότι η κύρια προσφυγή είναι παραδεκτή. Δεδομένου ότι προμηθεύονται από τρίτες χώρες τα προϊόντα χάλυβα, στα οποία αναφέρεται ο προσβαλλόμενος κανονισμός, και ότι έχουν συνάψει με τον προμηθευτή τους συμβάσεις μακράς διάρκειας, ο εν λόγω κανονισμός τις αφορά άμεσα και ατομικά σύμφωνα με την πρόσφατη νομολογία, δηλαδή την απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Μαΐου 2002, T-177/01, Jégo-Quéré κατά Επιτροπής (Συλλογή 2002, σ. II-2365).
- 19 Η Επιτροπή φρονεί ότι η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί, εφόσον η κύρια προσφυγή επί της οποίας στηρίζεται η εν λόγω αίτηση είναι προδήλως απαράδεκτη. Συναφώς, ισχυρίζεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά τις αιτούσες άμεσα και ατομικά, κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, διότι αυτός εφαρμόζεται κατά τρόπο ομοιόμορφο σε όλους τους εντός της Κοινότητας εισαγωγείς των δεκαπέντε προϊόντων χάλυβα που αφορά ο εν λόγω κανονισμός και διότι, συνεπώς, οι αιτούσες δεν νομιμοποιούνται ενεργητικά να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεώς του.

- 20 Επιπλέον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αφορά τις αιτούσες άμεσα. Επικαλείται, συναφώς, τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Φεβρουαρίου 2000, T-1/00 R, Hölzl κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2000, σ. II-251).

Εκτίμηση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων

- 21 Κατά πάγια νομολογία, το πρόβλημα του παραδεκτού της κύριας προσφυγής δεν πρέπει, κατ' αρχήν, να εξετάζεται στο πλαίσιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, διότι άλλως προδικάζεται η ουσία της υποθέσεως. Μπορεί εντούτοις, όταν, όπως εν προκειμένω, προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι η κύρια προσφυγή προς την οποία συναρτάται η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων είναι προδήλως απαράδεκτη, να καταστεί αναγκαία η απόδειξη περί υπάρξεως ορισμένων στοιχείων που επιτρέπουν να συναχθεί, εκ πρώτης όψεως, το παραδεκτό μιας τέτοιας προσφυγής (διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 27ης Ιανουαρίου 1988, 376/87 R, Distrivet κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 209, σκέψη 21, και της 13ης Ιουλίου 1988, 160/88 R, Fédération européenne de la santé animale κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 4121, σκέψη 22· διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 1995, T-6/95 R, Cantine dei colli Berici κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-647, σκέψη 26· της 22ας Δεκεμβρίου 1995, T-219/95 R, Danielsson κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-3051, σκέψη 58, και της 30ής Ιουνίου 1999, T-13/99 R, Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-1961, σκέψη 121).
- 22 Δεν είναι δυνατόν, εν προκειμένω, για τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων να εκτιμήσει, εκ πρώτης όψεως, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά άμεσα τις αιτούσες και ότι αυτές νομιμοποιούνται να ζητήσουν την ακύρωσή του βάσει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, δεδομένου ότι οι συμπληρωματικοί δασμοί τους επιβάλλονται, εκ πρώτης όψεως, μόνο καθόσον η Επιτροπή αρνείται να τους χορηγήσει δασμολογική ποσόστωση. Η καταβολή των συμπληρωματικών δασμών προϋποθέτει, με τη σειρά της, την εξάντληση της χορηγηθείσας ποσοστώσεως ή τη μη υποβολή αιτήσεως χορηγήσεως ποσοστώσεως. Αντιθέτως, ως προς το αίτημα απο-

καταστάσεως της ζημίας που προκλήθηκε εκ της εκδόσεως του προσβαλλομένου κανονισμού, δεν αμφισβητείται το παραδεκτό της αγωγής. Συνεπώς, η παρούσα αίτηση ασφαλιστικών μέτρων είναι παραδεκτή.

Επί του επείγοντος

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 23 Οι αιτούσες περιορίζονται να ισχυριστούν ότι, σε περίπτωση άμεσης εφαρμογής του προσβαλλομένου κανονισμού, κινδυνεύουν να υποστούν σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία. Η κατάσταση αυτή προκύπτει από το γεγονός ότι, μετά την εξάντληση των ποσοτώσεων εισαγωγής που ορίζει ο προσβαλλόμενος κανονισμός, οι αιτούσες, λόγω των συμπληρωματικών δασμών, αδυνατούν πλήρως να προβούν στις εισαγωγές που είναι απαραίτητες για τη συνέχιση των εμπορικών τους δραστηριοτήτων και τούτο έτι περισσότερο καθόσον ο εν λόγω κανονισμός δεν προβλέπει καμία ειδική ρύθμιση για τις εισαγωγές προϊόντων χάλυβα από συγκεκριμένες τρίτες χώρες.
- 24 Οι αιτούσες επισημαίνουν ότι, κατόπιν της εκδόσεως του προσβαλλομένου κανονισμού και των περιορισμών των εισαγωγών και των επιβαρύνσεων που αυτός επιβάλλει, οι κύριοι πελάτες της μιας αιτούσας κατήγγειλαν τις συμβάσεις που είχαν συνάψει μαζί της και ανέστειλαν τις παραδόσεις. Οι υπόλοιπες αιτούσες πρέπει να αναμένουν παρόμοιες αντιδράσεις από τους πελάτες τους.
- 25 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι οι αιτούσες δεν απέδειξαν ότι κινδυνεύουν να υποστούν σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία στην περίπτωση κατά την οποία δεν χορηγηθεί η αιτούμενη αναστολή εφαρμογής.

- 26 Με τις παρατηρήσεις της, υπογραμμίζει ιδίως ότι οι αιτούσες δεν προσκόμισαν συγκεκριμένα στοιχεία που να αποδεικνύουν την αληθοφάνεια των ισχυρισμών τους.
- 27 Επιπλέον, υποστηρίζει ότι, ως προς τις δασμολογικές ποσοστώσεις που θεσπίζει ο προσβαλλόμενος κανονισμός, έως τις 5 Μαΐου 2002, δεν είχε καταβληθεί κανένας συμπληρωματικός δασμός και ότι μόνο το 10 % περίπου των εν λόγω ποσοστώσεων είχε χρησιμοποιηθεί.

Εκτίμηση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων

- 28 Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι το επείγον μιας αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση προς την ανάγκη που υφίσταται για την έκδοση προσωρινής απόφασης προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο ο οποίος ζητεί το προσωρινό μέτρο. Στον διάδικο αυτό εναπόκειται να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμείνει την έκβαση της κύριας δίκης, χωρίς να υποστεί μια τέτοια ζημία (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 2000, C-278/00 R, Ελλάς κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-8787, σκέψη 14, διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 1998, T-73/98 R, Prayon-Rupel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2769, σκέψη 36, και της 20ής Ιουλίου 2000, T-169/00 R, Esedra κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-2951, σκέψη 43).
- 29 Μολονότι είναι ακριβές ότι, για την απόδειξη υπάρξεως σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας, δεν απαιτείται να αποδεικνύεται η επέλευση της ζημίας με απόλυτη βεβαιότητα και αρκεί να πιθανολογείται επαρκώς, παρ' όλ' αυτά η αιτούσα υποχρεούται να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίζεται η

πιθανολόγηση της σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας [διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 1999, C-335/99 P(R), HFB κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-8705, σκέψη 67, και Ελλάς κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 15].

- 30 Οι προβαλλόμενες σοβαρές και ανεπανόρθωτες ζημιές έχουν υλικό χαρακτήρα, ήτοι την απώλεια πελατείας. Η απώλεια αυτή έχει χρηματοοικονομικό χαρακτήρα, δεδομένου ότι αποτελεί διαφυγόν κέρδος. Κατά πάγια όμως νομολογία, μια χρηματική ζημία δεν μπορεί, εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις, να θεωρηθεί ανεπανόρθωτη ή έστω δυσχερώς επανορθώσιμη, εφόσον μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερης χρηματικής αντισταθμίσεως (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 1991, C-213/91 R, Abertal κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-5109, σκέψη 24, και διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 7ης Νοεμβρίου 1995, T-168/95 R, Eridania κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2817, σκέψη 42).
- 31 Κατ' εφαρμογή των αρχών αυτών, η αιτηθείσα αναστολή δεν δικαιολογείται, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, παρά μόνον αν κριθεί ότι, ελλείψει αυτού, η αιτούσα θα περιέλθει σε κατάσταση δυνάμενη να θέσει σε κίνδυνο την ίδια την ύπαρξή της ή να τροποποιήσει ανεπανόρθωτα τα μερίδιά της στην αγορά.
- 32 Πάντως, επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 66 του προσβαλλομένου κανονισμού, προκειμένου να εξασφαλιστεί η πρόσβαση στην κοινοτική αγορά όλων των παραδοσιακών προμηθευτών, οι δασμολογικές αυτές ποσοστώσεις πρέπει να βασίζονται στον μέσο όρο του ετήσιου επιπέδου των εισαγωγών που πραγματοποιήθηκαν τα έτη 1999, 2000 και 2001, συν ένα επιπλέον 10 % και ότι οι δασμολογικές αυτές ποσοστώσεις θα ισχύσουν μόνο για έξι μήνες. Επιπλέον, από τη δικογραφία προκύπτει ότι, έως τις 5 Μαΐου 2002, δεν είχε καταβληθεί κανένας συμπληρωματικός δασμός και ότι μόνο το 10 % περίπου των εν λόγω ποσοστώσεων είχε χρησιμοποιηθεί.

- 33 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η απώλεια την οποία φοβούνται οι αιτούσες αποτελεί ζημία αμιγώς υποθετικής φύσεως, καθόσον προϋποθέτει την επέλευση μελλοντικών και αβεβαίων γεγονότων, δηλαδή ότι η Επιτροπή θα τους χορηγήσει δασμολογικές ποσοτώσεις προδήλως χαμηλότερες από τις εισαγωγές τους προς την Κοινότητα κατά τη διάρκεια των ετών 1999, 2000 και 2001 (βλ. υπό την έννοια αυτή, διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 1994, T-239/94 R, EISA κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-703, σκέψη 20, της 2ας Δεκεμβρίου 1994, T-322/94 R, Union Carbide κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-1159, σκέψη 31, και της 15ης Ιανουαρίου 2001, T-241/00 R, Le Canne κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-37, σκέψη 37, και της 20ής Δεκεμβρίου 2001, T-214/01 R, Bank für Arbeit und Wirtschaft κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-3993, σκέψη 66).
- 34 Επιπλέον, επιβάλλεται να υπογραμμισθεί ότι, εντός προθεσμίας εννέα μηνών από της 28ης Μαρτίου 2002, δηλαδή από της ημερομηνίας δημοσιεύσεως της ανακοινώσεως για έναρξη διαδικασίας έρευνας περί μέτρων διασφάλισης όσον αφορά τις εισαγωγές ορισμένων προϊόντων χάλυβα συμπεριλαμβανομένων των δεκαέντε που αφορά ο προσβαλλόμενος κανονισμός, η Επιτροπή πρέπει να καθορίσει αν τα μέτρα διασφάλισης είναι αναγκαία. Αν αυτό δεν συμβεί και αν αποδειχθεί ότι τα προσωρινά μέτρα διασφάλισης καταργούνται λόγω μη υπάρξεως σοβαρής ζημίας ή κινδύνου σοβαρής ζημίας, οι δασμοί που έχουν εισπραχθεί κατ' εφαρμογή των εν λόγω μέτρων επιστρέφονται αυτεπαγγέλτως το ταχύτερο, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 3285/94.
- 35 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι οι αιτούσες δεν μπόρεσαν να αποδείξουν ότι θα υποστούν σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία αν δεν τους χορηγηθεί η αιτούμενη αναστολή εκτελέσεως.
- 36 Συνεπώς, δεδομένου ότι δεν συντρέχει η προϋπόθεση του επείγοντος, η παρούσα αίτηση πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να χρειάζεται να ερευνηθεί αν συντρέχουν οι υπόλοιπες προϋποθέσεις για τη χορήγηση της αναστολής εκτελέσεως.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.**
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 12 Ιουλίου 2002.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf